

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2019)0098

Status for debatten om Europas fremtid

Europa-Parlamentets beslutning af 13. februar 2019 om status for debatten om Europas fremtid (2018/2094(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention, den europæiske socialpagt, dens tillægsprotokol og den reviderede udgave af den,
- der henviser til artikel 295 i TEUF,
- der henviser til det uformelle møde mellem 27 stats- og regeringschefer den 29. juni 2016,
- der henviser til Bratislavaerklæringen og -køreplanen fra 27 medlemsstater af 16. september 2016,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder¹,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om en europæisk søjle for sociale rettigheder²,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale³,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur⁴,

¹ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

² EUT C 242 af 10.7.2018, s. 24.

³ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁴ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet¹,
- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om "forfatningsmæssige, retlige og institutionelle følger af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: mulighederne i Lissabontraktaten²,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017 og de fem efterfølgende oplæg COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358,
- der henviser til Romerklæringen af 25. marts 2017,
- der henviser til Det Forenede Kongeriges meddelelse af 29. marts 2017 om sin beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs resolution af 6. juli 2017 om Kommissionens hvidbog om Europas fremtid og derudover³,
- der henviser til Regionsudvalget resolution om Kommissionens hvidbog af 12. maj 2017 om Europas fremtid: EU-27 i 2025 – Overvejelser og scenarier⁴,
- der henviser til de forskellige bidrag fra nationale parlamenter til Kommissionens hvidbog og øvrige oplæg om Europas fremtid,
- der henviser til talen om Unionens tilstand af 12. september 2018 ved formanden for Kommissionen, Jean-Claude Juncker,
- der henviser til kommissionsformand Jean-Claude Junckers tale den 13. september 2017 om Unionens tilstand i 2017 og hans køreplan for en mere forenet, stærkere og mere demokratisk union af 24. oktober 2017 (COM(2017)0650),
- der henviser til den franske præsident Emmanuel Macrons tale i Sorbonne den 26. september 2017 med titlen "Initiativ for Europa: et suverænt, forenet og demokratisk Europa",
- der henviser til det uformelle møde mellem EU-stats- eller regeringschefer den 29. september 2017 i Tallin,
- der henviser til den "ledernes dagsorden", som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 19.-20. oktober 2017,
- der henviser til den interinstitutionelle proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder, fremsat af Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen den 17. november 2017,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2017 om en køreplan for uddybning af EU's Økonomiske og Monetære Union (ØMU) (COM(2017)0821) og

¹ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 235.

² EUT C 263 af 25.7.2018, s. 125.

³ EUT C 345 af 13.10.2017, s. 11.

⁴ EUT C 306 af 15.9.2017, s. 1.

navnlig forslaget om at oprette en europæisk valutafond (EMF) (COM(2017)0827), forslaget om at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU's retlige rammer (COM(2017)0824) og meddelelsen om en europæisk økonomi- og finansminister (COM(2017)0823),

- der henviser til Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2017 og til det uformelle EU-ledermøde samt eurotopmødet, der fandt sted i tilknytning hertil,
- der henviser til skrivelse af 20. december 2017 fra 26 nationale parlamentskamre i 20 medlemsstater om gennemsigtighed i beslutningstagningen i Rådet,
- der henviser til erklæring af 10. januar 2018 vedtaget på topmødet mellem sydeuropæiske EU-lande (Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Portugal og Spanien) med titlen "Bringing the EU forward in 2018", og til erklæringen om Europas fremtid fra landene i Visegradgruppen (Tjekkiet, Ungarn, Polen og Slovakiet) den 26. januar 2018 samt til den fælles erklæring af 6. marts 2018 fra EU's finansministre fra Finland, Danmark, Estland, Irland, Letland, Litauen, Nederlandene og Sverige,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. februar 2018 med titlen "Et Europa, der skaber resultater: Institutionelle muligheder for at gøre Den Europæiske Unions arbejde mere effektivt" (COM(2018)0095),
- der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2018/234 af 14. februar 2018 om en mere synlig europæisk dimension og en mere effektiv gennemførelse af valget til Europa-Parlamentet i 2019¹,
- der henviser til det uformelle møde mellem de 27 stats- og regeringschefer den 23. februar 2018,
- der henviser til sin beslutning af 1. marts 2018 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2016²,
- der henviser til sin beslutning af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter³,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning af 2. maj 2018 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (COM(2018)0322),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse af 2. maj 2018 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2018)0325),
- der henviser til EU-Vestbalkantopmødet den 17. maj 2018,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands særberetning af 16. maj 2018 i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE af gennemsigtigheden i Rådets lovgivningsmæssige proces,
- der henviser til Mesebergerklæringen af 19. juni 2018,

¹ EUT L 45 af 17.2.2018, s. 40.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0056.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0186.

- der henviser til Det Europæiske Råds møde den 28.-29. juni 2018,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 9. oktober 2018 med titlen "Overvejelser om Europa: de regionale og lokale myndigheders stemme for at genopbygge tilliden til Den Europæiske Union",
 - der henviser til debatterne med stats- og regeringscheferne om Europas fremtid, som Europa-Parlamentet er vært for,
 - der henviser til skrivelse fra Retsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0427/2018),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er et enestående eksempel på overstatslig integration og har skabt varig fred, velstand og velfærd lige siden den banebrydende Schumanerklæring af 9. maj 1950; der henviser til, at fælles sikkerhed, respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne og befolkningernes velfærd har været kernen i dets ambitioner og handlinger;
 - B. der henviser til, at den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer, den fælles valuta, Erasmusprogrammet, regional-, landbrugs- og samhørighedspolitikkerne og Horisont 2020 er grundlæggende resultater for Unionen blandt mange andre, som bidrager til de europæiske borgeres trivsel; der henviser til, at Unionen bør tildeles de ressourcer og kompetencer, som er nødvendige for at løfte det 21. århundredes udfordringer;
 - C. der henviser til, at Unionen i de seneste år har været udsat for flere kriser, som har sat dens modstandsdygtighed og evne til at handle beslutsomt og i fællesskab på prøve;
 - D. der henviser til, at der i perioden 2014-2017 har været flere socialt afbalancerede og effektive pengepolitikker og makroøkonomiske politikker, såsom Den Europæiske Centralbanks ikkestandardmæssige politikker, fleksibiliteten i stabilitets- og vækstpakten samt investeringsplanen for Europa, som har bidraget til EU's økonomiske og sociale genopretning;
 - E. der henviser til, at selv om Europa har formået at dæmme op for og til dels komme helskindet gennem de mest kritiske tidspunkter af den finansielle og økonomiske krise, ligger der stadig vigtige og hastende reformer forude på EU-plan og i medlemsstaterne med hensyn til den økonomiske styring i almindelighed og i euroområdet i særdeleshed, samt med hensyn til yderligere styrkelse af det indre marked og genskabelsen og udviklingen af de sociale standarder i vores velfærdsstat;
 - F. der påpeger, at EU i lyset af de mange interne og eksterne nuværende og fremtidige udfordringer, som EU står overfor i en ustabil og kompleks global verden, navnlig dem, der vedrører migration, demografisk tilbagegang, terrorisme, sikkerhed, klimaændringer, miljøproblemer, bevarelse af den multilaterale verdensorden, fuldførelse af ØMU'en, globalisering, fri og fair og regelbaseret international handel,

udenrigsanliggender og forsvar, udviklingen af den sociale søjle og bekæmpelse af den EU-fjendtlige populisme, intolerance og fremmedfjendskhed, bør fremme en fornyet samarbejds- og solidaritetsånd blandt sine medlemmer baseret på artikel 2 og 3 i TEU og chartret om grundlæggende rettigheder, mens Lissabontraktatens mål om at skabe en stadig snævrere union mellem de europæiske folk fortsat bør inspirere de foranstaltninger, som Unionen træffer med henblik på yderligere at styrke den europæiske integration og effektivt imødegå disse udfordringer;

- G. der henviser til, at Parlamentet er meget bekymret over fremgangen i populistiske, fremmedfjendske og antieuropæiske bevægelser over hele Europa; der henviser til, at Unionen og medlemsstaterne skal styrke deres indsats for at forsvare og fremme de demokratiske værdier, grundlæggende principper og mål for europæisk integration;
- H. der henviser til, at folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige i juni 2016 og dets efterfølgende meddelelse den 29. marts 2017 om sin hensigt om at forlade Den Europæiske Union har intensiveret debatten om Unionens fremtid; der henviser til, at forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges planlagte udtræden af EU har vist det store omfang af indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne, den grad, hvori vi alle er afhængige af fælles instrumenter og politikker, samt omkostningerne ved enhver udtræden;
- I. der henviser til, at intensivering af debatten om Europas fremtid, ud over i Parlamentets egne beslutninger om Europas fremtid af 16. februar 2017, er afspejlet i Bratislavaerklæringen og den tilhørende køreplan, Kommissionens hvidbog om Europas fremtid, Romerklæringen, "ledernes dagsorden", som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i oktober 2017, og i forskellige bidrag fra de enkelte medlemsstater eller grupper af medlemsstater samt fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, såvel som i plenardrøftelser i Europa-Parlamentet om "Europas fremtid" med stats- og regeringschefer, i interparlamentariske udvalgsmøder og i tilrettelæggelsen af borgerdialoger og høringer foretaget af forskellige institutioner, organer og medlemsstater;
- J. der henviser til, at Parlemeterundersøgelsen, der blev gennemført mellem den 8. og den 26. september 2018, viser, at 62 % af respondenterne mener, at deres landes medlemskab er godt, og at 68 % mener, at deres land har nydt godt af dets EU-medlemskab, hvilket er det højeste resultat, der har været målt siden 1983;
- K. der henviser til, at de værdier og principper, som Unionen er baseret på, definerer en ramme, som alle europæiske borgere kan identificere sig med, uanset politiske eller kulturelle forskelle, og som er knyttet til den nationale identitet;
- L. der henviser til, at det kommende valg til Europa-Parlamentet er en anledning til at gøre status over debatten om Europas fremtid, bl.a. i lyset af Europa-Parlamentets, Kommissionens og Rådets vigtigste institutionelle prioriteter for den nye valgperiode;
- M. der henviser til, at EU står foran en særlig vigtig fase i sin opbygningsproces i betragtning af karakteren og omfanget af de hermed forbundne udfordringer, og at disse kun kan løses ved at arbejde sammen og gennem større og bedre integration og solidaritet mellem medlemsstaterne og ved fuldt ud at udnytte de nuværende bestemmelser i Lissabontraktaten og efterfølgende reformere traktaterne med henblik på at forbedre den institutionelle beslutningstagning og sikre en passende balance mellem kompetencer;

- N. der henviser til, at institutionelle reformer bør sigte mod at gøre beslutningsprocessen mere demokratisk, øge gennemsigtigheden i beslutningstagningen og ansvarligheden i Unionen og dens institutioner; der henviser til, at det i betragtning af disse mål er et passende og gunstigt tidspunkt at fremme meningsfuld deltagelse af civilsamfundet i det europæiske projekt og arrangere høringer og tilskynde til regelmæssig dialog med borgerne og repræsentative sammenslutninger i overensstemmelse med kravene i artikel 11 i TEU;
- O. der henviser til, at Unionen har behov for en stærkere forvaltningsstruktur, som giver Europa-Parlamentet øget demokratisk kontrol, for at imødegå aktuelle og fremtidige udfordringer; der henviser til, at gennemsigtighed og integritet fra EU-institutionernes og -organernes side er afgørende for at opbygge tillid hos borgerne;
- P. der henviser til, at den fælles fransk-tyske Mesebergerklæring indeholder en række overvejelser og forslag til at styrke det europæiske samarbejde, navnlig inden for økonomisk styring;
- Q. der henviser til, at fremme af en europæisk dimension af kultur og uddannelse er afgørende for en styrkelse af det europæiske borgerskab, i betragtning af at Unionen lider under et videnunderskud, som har medført en tendens til, at Unionens resultater tages for givet af de yngre generationer;
1. minder om, at Parlamentet i sine beslutninger om Europas fremtid af 16. februar 2017 understregede betydningen af den fælles institutionelle ramme og fællesskabsmetoden og fremlagde en række forslag og initiativer af særlig betydning for europæisk integration, som kan bidrage til opbygningen af Europas fremtid;
 2. understreger, at Unionen skal tackle fremtidens udfordringer med større og bedre politisk integration og fuld respekt for og fremme af menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og de demokratiske principper samt ved at arbejde sammen; understreger, at borgerne ønsker et Europa, der beskytter deres rettigheder, velfærd og deres sociale model på grundlag af delt suverænitet, hvilket kræver passende politisk integration; opfordrer stats- og regeringscheferne til at forfølge dette spor i en fornyet solidaritets- og samarbejdsånd;
 3. påpeger, at de stats- og regeringschefer, som talte til Parlamentet på plenarmøderne under drøftelserne om Europas fremtid, alle anerkendte, at der er behov for at imødegå fremtidens udfordringer og gøre bedre, hvad der kun kan opnås i fællesskab;
 4. gentager sit synspunkt om, at differentieret integration fortsat skal være åben for alle medlemsstater og fungere som en metode til dybere europæisk integration og solidaritet, der ikke må forveksles med en "a la carte"-metode; insisterer på, at det i den aktuelle debat om udviklingen af differentieret integration er nødvendigt at undgå enhver opfattelse af, at der skabes et første- og et andenklassers medlemskab af Unionen;
 5. minder om, at differentieret integration ikke bør være et middel til at reducere den politiske integration;
 6. understreger, at krisen har skabt ubalance mellem Unionens vigtigste institutioner, og at Det Europæiske Råd udøver sit eget politiske initiativ på bekostning af Kommissionens initiativret og styrker den mellemstatslige metode; mener imidlertid, at fællesskabsmetoden er bedst egnet til at sikre, at Unionen fungerer; minder om de

adskillige beslutninger, som Parlamentet har vedtaget om dette, og gentager sin opfordring til Det Europæiske Råd om fuldt ud at respektere grænserne for dets kompetencer, jf. især artikel 15 i TEU;

7. gentager, at den enstemmighed, som traktaterne kræver i visse grundlæggende spørgsmål, er en næsten uovervindelig hindring på afgørende tidspunkter, hvor der skal træffes vigtige afgørelser, og går derfor, når det gælder beslutningsproceduren, ind for anvendelse af princippet om kvalificeret flertal i Rådet og, når det gælder lovgivning, anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure på alle områder, hvor det er muligt; minder om, at dette i henhold til de nuværende traktater kan opnås ved at anvende de forskellige passerellebestemmelser eller, i forbindelse med forstærket samarbejde, ved at anvende artikel 333 i TEUF;
8. glæder sig i denne henseende over, at Kommissionens formand Jean-Claude Juncker i sine taler om Unionens tilstand den 13. september 2017 og den 12. september 2018 meddelte, at han havde til hensigt at foreslå anvendelse af kvalificeret flertal i Rådet på visse specifikke politikområder, men beklager, at forordningen om den flerårige finansielle ramme ikke er med på listen;
9. glæder sig navnlig over, at Kommissionen har foreslået anvendelse af kvalificeret flertal i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) for så vidt angår holdninger til menneskerettighedsspørgsmål i internationale fora, beslutninger om indførelse af sanktionsordninger og beslutninger om at iværksætte eller gennemføre civile missioner som reaktion på kriser i udlandet, i lyset af betydningen af at fremskynde beslutningstagningen og gøre den mere effektiv og af behovet for, at Unionen taler med én stemme;
10. gentager sit forslag om at omdanne Rådet til et egentligt lovgivningskammer på lige fod med Parlamentet, som det præciseres i Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale, og at gøre dets beslutningsprocedure mere gennemsigtig; peger i den forbindelse på Ombudsmandens særberetning om åbenheden i Rådets lovgivningsproces og skrivelsen fra COSAC's delegationer til EU-institutionerne af 20. december 2017 med opfordring til større gennemsigtighed i den politiske beslutningstagning i EU, særlig i Rådet og uformelle organer som f.eks. Eurogruppen, i overensstemmelse med tilsvarende anmodninger fra Parlamentet herom;
11. mener, at der er forskellige muligheder for at gøre Kommissionen mere fleksibel ved at tilpasse kommissærkollegiets struktur og arbejdsmetoder, f.eks. med udnævnelsen af næstformænd med ansvar for en række politikker eller udnævnelsen af overordnede og underordnede kommissærer;
12. minder om, at Parlamentet, selv om det ikke har en formel initiativret i henhold til de nuværende traktater, kan anmode Kommissionen om at fremsætte et passende forslag om spørgsmål, som efter Parlamentets opfattelse kræver en EU-retsakt med henblik på gennemførelsen af traktaterne, og minder Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹ om dets forpligtelse til at give omgående og detaljeret behandling af anmodninger om forslag til EU-retsakter; minder endvidere om, at denne interinstitutionelle aftale også indeholder bestemmelser om interinstitutionel årlig og flerårig programmering, som giver

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Parlamentet et yderligere redskab til at styre den lovgivningsmæssige dagsorden;

13. minder om sit forslag, hvori lovgivningsinitiativretten i tilfælde af en eventuel fremtidig revision af traktaterne også kan tildeles Parlamentet som den direkte repræsentant for EU-borgerne;
14. insisterer på, at Parlamentets kontrolbeføjelser og navnlig dens undersøgelsesbeføjelse bør styrkes, og at det bør tildeles specifikke, reelle og klart afgrænsede beføjelser;
15. noterer sig rapporten fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "en mindre, men mere effektiv indsats" af 10. juli 2018 med anbefalinger til en ny arbejdsmåde vedrørende nærhed og proportionalitet; mener, at mange af disse anbefalinger, navnlig vedrørende de nationale parlamenters rolle i Unionen og muligheden for at reformere systemet for tidlig varsling, allerede er blevet fremhævet af Europa-Parlamentet; minder om, at taskforcen fandt, at der er EU-merværdi på alle eksisterende områder af EU's aktiviteter, og derfor ikke påpegede kompetencer eller politikområder i henhold til traktaten, som helt eller delvist burde omdelegeres definitivt til medlemsstaterne;
16. glæder sig over anbefalingerne fra de forskellige institutioner, der opfordrer til en mere aktiv rolle for de nationale parlamenter, navnlig med hensyn til at kontrollere deres regerings handlinger i EU-institutionerne; minder også om den grundlæggende rolle, som lokale myndigheder og navnlig regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser spiller;
17. understreger betydningen af samarbejde på interinstitutionelt plan under hensyntagen til de enkelte institutioners prærogativer som fastsat i traktaterne, idet dette samarbejde har fået tildelt en ny ramme med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016, og understreger, at forenkling er en løbende opgave, som har til formål at gøre processerne og procedurerne på EU-niveau lettere at forstå og sikre, at synspunkter fra alle relevante interessenter tages i betragtning, for i sidste ende at fremme borgernes deltagelse i Den Europæiske Unions arbejde;
18. glæder sig over fælleserklæringen om den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev undertegnet af Rådet, Parlamentet og Kommissionen på det sociale topmøde i Göteborg om fair job og vækst; påpeger, at de kompetencer og værktøjer, der er nødvendige for at gennemføre søjlen, primært ligger hos de lokale, regionale og nationale myndigheder samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, mens det europæiske semester udgør en ramme for at følge med i medlemsstaternes resultater i denne henseende; minder endvidere i denne forbindelse om, at den sociale dialog har vist sig at være et uundværligt middel til at forbedre EU's politik og lovgivning og styrke den sociale legitimitet heraf;
19. noterer sig den sociale søjles ikkebindende karakter, der ikke som sådan kan flytte EU's fokus fra økonomisk politik, det indre marked og finanspolitik til socialpolitiske mål; påpeger, at den horisontale sociale klausul, der er indskrevet i artikel 9 i TEUF, kræver, at EU nøje overvejer EU-lovgivningens indvirkning på de sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder og beskæftigelsen, og at interessenterne på arbejdsmarkedet høres;
20. understreger, at miljøbeskyttelse skal være en høj prioritet for EU i lyset af den nuværende miljøforringelse og skal integreres i alle Unionens politikker og handlinger;

- understreger, at EU bør træffe effektive foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissionerne og øge andelen af vedvarende energi i energimikset og energibesparelser til det niveau, der er nødvendigt for at opfylde målene i Parisaftalen;
21. opfordrer endnu en gang medlemsstaterne til at underskrive og ratificere den reviderede europæiske socialpagt og den europæiske konvention om social sikring (ETS nr. 78);
 22. understreger, at det er vigtigt at fortsætte processen med at uddybe og fuldføre ØMU'en for at bidrage til at bevare den fælles valutas stabilitet og øge konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske, finanspolitiske og arbejdsmarkedsmæssige politikker samt de sociale standarder; gentager, at med undtagelse af Danmarks aftale om ikke at deltage, er hver eneste ene medlemsstat forpligtet til at indføre euroen; støtter yderligere skridt i udviklingen af ESM;
 23. understreger i denne forbindelse behovet for et stærkt politisk engagement, en effektiv forvaltning og demokratisk ansvarlighed på europæisk og nationalt plan, navnlig for så vidt angår parlamentarisk kontrol i de forskellige faser af det europæiske semester, både fra Europa-Parlamentet og de nationale parlamenters side, således at den økonomiske og finansielle styring af euroområdet sikres øget social, økonomisk og demokratisk legitimitet, og opfølgningen på Unionens henstillinger forbedres;
 24. minder om sin holdning i sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur om, at finanspolitikken og den økonomiske politik bør blive til en "delt kompetence" mellem EU og medlemsstaterne;
 25. noterer sig, at Frankrig og Tyskland har indtaget sammenfaldende holdninger til ideen om en budgetkapacitet for euroområdet; gentager sit synspunkt om, at denne kapacitet bør udvikles inden for EU's rammer;
 26. noterer sig Kommissionens forslag om en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion og drøfter nye budgetinstrumenter med henblik på stabilisering;
 27. noterer sig Kommissionens forslag om et støtteprogram for reformer; understreger betydningen af ikke at svække Parlamentets beføjelser til fælles beslutningstagning og tilsyn med anvendelsen af EU-midler; er bekymret over, at kun 9 % af de landespecifikke henstillinger i perioden 2011-2017 blev gennemført fuldt ud; noterer sig konvergensfaciliteten, som vil give et incitament til og hjælpe medlemsstaterne uden for euroområdet med bæredygtige finanspolitiske og økonomiske politikker for at gennemføre reformer og opfylde kriterierne for indførelse af euroen;
 28. bifalder det fremtidige InvestEU-program og understreger, at fonden fortsat bør reducere investeringskløften i EU; støtter investeringer i materielle og immaterielle aktiver, herunder kulturarv, med henblik på at fremme vækst, investeringer og beskæftigelse, med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder (SMV'er), små og midcap-virksomheder samt sociale virksomheder, og dermed bidrage til at forbedre velfærden og sikre en mere retfærdig indkomstfordeling og økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen;
 29. noterer sig Kommissionens meddelelse om en europæisk minister for økonomi og finans; påpeger, at en sammenlægning af stillingerne som næstformand for Kommissionen med ansvar for økonomiske anliggender og formand for Eurogruppen

kunne forbedre den parlamentariske kontrol med disse områder på europæisk plan;

30. er af den opfattelse, at det fremtidige EU-budget bør fremme europæisk merværdi med hensyn til socioøkonomisk indvirkning, støtte moderniseringen af EU's politikker, sikre finansiering af nye udfordringer, fortsætte med at bidrage til økonomisk og social konvergens og samhørighed mellem og inden for medlemsstaterne med henblik på at styrke europæisk solidaritet, stabilitet, ligestilling og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder i lyset af EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen, sikre respekt for og fremme af grundlæggende værdier som fastsat i artikel 2 og 3 i TEU og udstyres med nye egne indtægter under hensyntagen til arbejdet i Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter;
31. glæder sig over, at Kommissionen i sit forslag om egne indtægter indfører nye egne indtægter, som Parlamentet har anmodet om, men beklager, at der ikke blev indført andre mulige indtægtskilder; udtrykker bekymring over Kommissionens forslag til FFR for 2021-2027, da den mangler en finansiell forpligtelse til at imødegå de aktuelle udfordringer for EU og de udfordringer, der ligger forude; beklager holdningen i visse medlemsstater, som nægter at stille flere ressourcer til rådighed for EU til trods for en enstemmig anerkendelse af nødvendigheden af at tage nye udfordringer og ansvarsopgaver op og det heraf følgende behov for flere finansielle ressourcer; påpeger, at man ved at bruge penge på EU-plan kan spare penge på nationalt plan ved at undgå overlapninger og udnytte stordriftsfordele;
32. understreger betydningen af at sikre opadgående økonomisk og social konvergens i processen omkring det europæiske semester; anerkender vigtigheden af etableringen af den europæiske søjle for sociale rettigheder; bemærker, at det europæiske semester er blevet styrket og strømlinet, men fremhæver, at en bedre inddragelse af de nationale parlamenter ville bidrage til at forbedre det nationale ejerskab, hvilket ville føre til en bedre gennemførelse af de landespecifikke henstillinger og dermed forbedre processen i forbindelse med det europæiske semester; bemærker, at det først og fremmest er medlemsstaternes ansvar at vælge en passende og bæredygtig finanspolitik og økonomisk politik;
33. beklager, at dets opfordring til at indføre en konvergenskodeks — som skal vedtages ved fælles beslutningstagning — for at opnå en mere effektiv ramme for samordning af de økonomiske politikker til dato ikke er blevet fulgt op i praksis; minder endvidere om, at Parlamentet, samtidig med at det anerkender, at det europæiske semester allerede er blevet strømlinet, opfordrede til, at der skulle indgås en interinstitutionel aftale for at give Parlamentet en mere væsentlig rolle i det europæiske semester; minder i denne forbindelse om sit forslag, helt konkret i overensstemmelse med beslutningen om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter, om, at budgetkalenderen på nationalt og europæisk plan skal koordineres bedre under hele processen for bedre at inddrage Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i det europæiske semester;
34. understreger betydningen af at forpligte sig til at fuldføre bankunionen og behovet for at sikre åbenhed og ligebehandling af alle medlemsstater, der deltager i bankunionen; minder om, at fuldførelsen af bankunionen, herunder en europæisk indskudsforsikringsordning og en finanspolitisk bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond, skal fortsætte og er nødvendige foranstaltninger til at opnå risikoreduktion;

35. bifalder de forslag om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, som Kommissionen har fremlagt i forbindelse med gennemgangen af det europæiske finanstilsynssystem (ESFS); opfordrer Rådet til sammen med Parlamentet at afslutte de lovgivningsmæssige forhandlinger inden udgangen af indeværende valgperiode, da politikkerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal styrkes for at undgå fremtidige situationer, hvor finansielle institutioner aktivt fremmer hvidvaskning af penge;
36. opfordrer Kommissionen til - med hjælp fra de europæiske tilsynsmyndigheder - at udpege og fjerne hindringer for det indre marked og bidrage til at sikre forbrugerbeskyttelse; er af den opfattelse, at en af Kommissionens vigtigste prioriteter bør være effektivt at håndhæve EU-lovgivningen;
37. opfordrer Kommissionen til at prioritere forordninger frem for direktiver som det lovgivningsmæssige værktøj for bankunionen og lovgivningen om finansielle tjenesteydelser, når det er passende og med udgangspunkt i den enkelte sag, for at undgå opsplitning og en situation, hvor tilsynsførende skal beskæftige sig med forskellige nationale ordninger;
38. understreger det presserende behov for at fuldføre kapitalmarkedsunionen; understreger, at dybe og velintegrerede kapitalmarkeder er et supplement til bankunionen som følge af deres bidrag til privat risikodeling, øget økonomisk konvergens, hjælp til at afbøde fremtidige chok og eventuelt føre til en bedre fordeling af midler, hvor det er nødvendigt; opfordrer til en omfattende undersøgelse af den mest hensigtsmæssige ramme for at tage bedre hensyn til de finansielle tjenesteydelsers hastigt skiftende karakter; fremhæver, at bedre adgang til yderligere finansieringskilder ville være særlig nyttig for nystartede virksomheder og SMV'er ved at fremme deres solide vækst og bæredygtige udvikling;
39. bifalder det arbejde, der hidtil er gjort og anser det for nødvendigt at fortsætte med en gennemgående revidering af den eksisterende momslovgivning; opfordrer indtrængende til, at der gøres en større indsats for at bekæmpe skattesvig, skatteundgåelse og skatteunddragelse; bemærker Kommissionens arbejde med at sikre en retfærdig beskatning af den digitale økonomi;
40. opfordrer alle EU-institutioner og -organer, herunder Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Den Fælles Tilsynsmekanisme, til i endnu højere grad at øge deres kommunikationsindsats for bedre at kunne forklare deres arbejde og forbedre de oplysninger, der er tilgængelige for EU's borgere;
41. understreger, at Europa er en positiv faktor i verden og fortsat bør være det gennem opretholdelse af sine værdier, multilateralisme og internationale bestemmelser; minder om, at Unionen og dens medlemsstater er den største bidragsyder til international udviklingsbistand;
42. glæder sig over Rådets afgørelse om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO), en samordnet årlig gennemgang vedrørende forsvar (CARD) og Den Europæiske Forsvarsfond (EUF) som vigtige skridt i retning af en fælles forsvarspolitik og bemærker, at visse medlemsstater har stillet forslag om et EU-sikkerhedsråd og et europæisk interventionsinitiativ; minder om sin opfordring til at oprette et permanent råd af forsvarsministre under ledelse af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og understreger betydningen af en passende demokratisk kontrol med de beslutninger, der

træffes på dette område, og behovet for øget samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i denne forbindelse;

43. glæder sig over styrkelsen af den europæiske civilbeskyttelsesordning og opfordrer igen til oprettelse af et europæisk civilbeskyttelseskorps, idet de eksisterende traktater udgør et godt grundlag herfor;
44. minder om Unionens udestående tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder; og opfordrer til, at bestemmelserne i Euratomtraktaten indarbejdes i TEU og TEUF;
45. beklager, at medlemsstaterne ikke er nået til enighed om prioriteterne for og gennemførelsen af en samlet indvandringspolitik på EU-plan, som bl.a. ville gøre det muligt at organisere og regulere migrationsstrømmene, kontrollere EU's ydre grænser mere effektivt, samarbejde med oprindelses- og transitlande og sikre respekt for migranternes og asylsøgers grundlæggende rettigheder; understreger, at de åbenlyse interessekonflikter mellem medlemsstaterne samt den utilfredshed, som borgerne ytrer, er nødt til at overvindes, hvis ikke det europæiske integrationsprojekt skal bringes i fare, idet projektet lider som en direkte følge af de EU-skeptiske partiers instrumentalisering af migrationsområdet;
46. minder om sin holdning til revisionen af Dublinsystemet; understreger endvidere betydningen af at styrke partnerskabet med Afrika og noterer sig Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 om "Forbedringen af mulighederne for lovlig migration til Europa: en uomgængelig del af en afbalanceret og samlet migrationspolitik, der etablerer lovlige kanaler for migration" (COM(2018)0635);
47. understreger betydningen af, at den fælles landbrugspolitik understøttes af et godt finansieret budget; minder om, at den fælles landbrugspolitik er af central betydning for Unionens historie; noterer sig den grundlæggende rolle, den spiller med hensyn til at sikre levende landdistrikter og sikre forsyninger af fødevarer; bemærker, at den kommende reform af den fælles landbrugspolitik giver mulighed for at styrke gennemførelsen af dens mål; minder om, at den fælles landbrugspolitik er en af de ældste politikker og fortsat bør være en af de vigtigste og mest integrerede politikker, og at den fortsat vil bidrage til opbygningen af Europas fremtid gennem større integration, beskyttelse af miljøet samt fødevarerens sikkerhed og sikkerhed for EU-borgerne; bemærker, at politikken for landbrug og udvikling af landdistrikter har et stort potentiale med hensyn til levering af offentlige goder; understreger, at europæisk landbrug spiller en afgørende rolle med hensyn til at brødføde hele verden og skabe beskæftigelse til 46 millioner mennesker; fremhæver den fælles landbrugspolitikens rolle med hensyn til at sikre jord, vand og andre naturressourcers status og kvalitet; understreger landbrugets afgørende rolle i Unionens prioriteter for at afbøde virkningerne af klimaændringer og fremme en bæredygtig udvikling; understreger betydningen af en velfinansieret og reformeret fælles landbrugspolitik for at tackle de mange udfordringer, som Unionen står over for i fremtiden; understreger, at den fælles landbrugspolitik ikke blot handler om landbrug og landbrugere, men også om at hjælpe og udvikle de bredere landbosamfund, hvor de findes;
48. understreger, at den fælles handelspolitik skal forblive en bærende søjle i Unionens eksterne politik, eftersom den har direkte indvirkning på borgernes liv, og at den skal hjælpe Unionen med at tilpasse sig den nye rolle i en verden bestående af flere førende aktører på den internationale scene; opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at samarbejde på følgende områder:

- a) styrke den fælles handelspolitik ved at integrere den i de bredere politiske rammer; sætte sig i spidsen for den globale handelspolitik på multilateralt og bilateralt plan;
 - b) føre an i beskyttelsen af et åbent, regelbaseret, retfærdigt og bæredygtigt udviklingsorienteret globalt handelssystem, sikre, at EU-virksomheder kan operere globalt inden for en ramme af lige vilkår, forudsigelige regler, fair konkurrence og definerede forpligtelser, hvilket bør omfatte, at der arbejdes konstruktivt for en fælles EU-holdning i FN's mellemstatslige forhandlinger om ansvar for menneskerettighedskrænkelser og fremmer virksomheders ansvarlighed og bindende due diligence-forpligtelser med hensyn til forsynings- og produktionskæder;
 - c) holde Parlamentet fuldt og øjeblikkeligt underrettet om forhandlingerne og Rådets mandat og under hele gennemførelsen af internationale aftaler med det formål at sikre, at Parlamentet er i stand til at udøve sine beføjelser og prerogativer; forenkle og afkorte forhandlingsprocessen og styrke Parlamentets kontrol gennem hele processen; øge gennemsigtigheden over for EU-borgerne ved at offentliggøre forhandlingsdirektiverne (mandater) for handelsaftaler, inden forhandlingerne indledes; fuldt ud respektere traktatens bestemmelser og nyere EU-retspraksis, der fastlægger den fælles handelspolitik som en af Unionens enekompetencer;
 - d) systematisk inddrage kapitler om digital handel, SMV'er, bindende og gennemførlig handel og bæredygtig udvikling og bestemmelser om ligestilling i handelsaftaler og stille sig i spidsen for disse spørgsmål i multilaterale drøftelser; beskytte EU-borgernes personoplysninger;
 - e) styrke sammenhængen i den fælles handelspolitik med FUSP, den europæiske udviklingspolitik og klimapolitik for at sikre de værdier og mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 5, i TEU og artikel 21, 207 og 208 i TEUF, med fuld overholdelse af den europæiske konsensus om udvikling;
49. mener, at Unionen fortsat bør fremme den internationale handel og samtidig værne om sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige normer; advarer mod handelskrige, som kun skaber tabere og øger de politiske og sikkerhedsmæssige spændinger;
50. minder om, at det i artikel 17, stk. 7, i TEU er fastsat, at Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet og efter passende høringer foreslår Europa-Parlamentet en kandidat til posten som formand for Kommissionen; understreger, at det er fast besluttet på at fortsætte med *Spitzenkandidat-proceduren* til valget af den næste formand for Kommissionen i overensstemmelse med Lissabontraktaten og glæder sig over Kommissionens og visse medlemsstaters støtte hertil; understreger, at det i forbindelse med indsættelsen af Kommissionens formand er af afgørende betydning, at der afholdes passende høringer af Parlamentet, da det efter valget afgør, hvilken kandidat der kan støttes med et flertal af sine medlemmer, og fremsender resultatet af sine interne drøftelser til Det Europæiske Råd; Minder om, at kandidaten skal være blevet udpeget som *Spitzenkandidat* af en af de europæiske politiske partier og skal have ført kampagne til posten som formand for Kommissionen forud for valget til Europa-Parlamentet; finder, at denne praksis i rigeligt omfang har bevist sit værd ved at styrke den

samfundsmæssige legitimitet af valget til Europa-Parlamentet og den overstatslige rolle, som Europa-Parlamentet spiller som eksponent for unionsborgerskabet og det europæiske demokrati; advarer endnu engang om, at Europa-Parlamentet vil være parat til at afvise enhver kandidat i proceduren for indsættelse af formanden for Kommissionen, der ikke er blevet udpeget som *Spitzenkandidat* forud for valget til Europa-Parlamentet;

51. beklager den hyppige og udbredte tendens til at give Bruxelles skylden for upopulære beslutninger, så nationale myndigheder slipper for at stå til ansvar for deres politik, fordi en så uretfærdig og opportunistisk adfærd skader Europa, fremmer EU-fjendtlig indstilling og nationalisme og bringer EU's institutioner i miskredit; mener ydermere, at falske tilskrivninger er i strid med nødvendigheden af ansvarlighed i statslige handlinger; understreger, at en korrekt gennemførelse og anvendelse af EU-retten er afgørende for at kunne gennemføre EU's politikker og skabe gensidig tillid mellem Unionen, medlemsstaterne og borgerne, og udtrykker bekymring over de medlemsstater, der frivilligt undlader at gøre dette;
52. understreger, at der er behov for en bedre vurdering af de sociale og miljømæssige konsekvenser af EU's politikker, ved også at huske på omkostningerne ved ikke at lave lovgivning på EU-plan (de såkaldte "omkostninger ved manglende EU-tiltag");
53. understreger behovet for at sætte særlig fokus på EU's administrative lovgivning, som det fremgår af dens beslutning af 9. juni 2016, hvori der opfordres til en åben, effektiv og uafhængig EU-forvaltning¹;
54. understreger behovet for at styrke det europæiske offentlige område som en demokratisk overnational dimension; understreger, at de store udfordringer, som Europa står overfor, må tages op og drøftes fra et europæisk perspektiv og ikke kun fra et nationalt perspektiv, og ved at give fuld effekt til bestemmelserne i artikel 10 og 11 i TEU; påpeger, at det europæiske demokrati derfor må styrke den tværnationale dimension af dets mål og udfordringer og samtidig fremme unionsborgerskab på grundlag af de fælles værdier i Den Europæiske Union og med mere europæisk institutionel uddannelse og en samtalebaseret, mere partcipatorisk ramme samt en kampagne for det kommende valg i 2019, som er mere europæisk og mindre nationalt orienteret;
55. glæder sig over den tilgang, som Unionen har benyttet i forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges ordnede udtræden af Den Europæiske Union, og understreger det bemærkelsesværdige sammenhold, EU-institutionerne og medlemsstaterne har udvist; konstaterer, at erfaringerne fra forhandlingerne har vist, at sådanne beslutninger er meget komplekse;
56. understreger på ny, at hverken national suverænitet eller nærhedsprincippet kan berettige eller legitimere en medlemsstats systematiske nægtelse af at respektere EU's grundlæggende værdier, der ligger til grund for de indledende artikler i EU's traktater, som hver enkelt medlemsstat frivilligt har undertegnet og forpligtet sig til at respektere; understreger endvidere, at opretholdelsen af disse værdier er af afgørende betydning for sammenhængen i det europæiske projekt, alle europæeres rettigheder og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne; anmoder igen Kommissionen om hurtigt at fremlægge et forslag, som giver effekt til dets beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til

¹ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 126.

Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder;

57. minder om, at de europæiske institutioner i henhold til Domstolen (forenede sager C-8/15 P til C-10/15 P¹) er forpligtet til at respektere og værne om bestemmelserne i EU's charter om grundlæggende rettigheder, også når de agerer uden for EU's lovgivningsramme;
58. gentager, at det i forbindelse med drøftelserne om Europas fremtid skal overvejes, hvordan Unionens budgetsystem kan reformeres med henblik på at tilvejebringe et passende budget for at sikre finansieringen af planlagte politikker, finde en bedre balance mellem forudsigelighed og reaktionsevne samt overveje, hvordan det kan sikres, at de overordnede finansieringsordninger ikke er mere komplicerede end nødvendigt for at opfylde Unionens politiske mål og garantere ansvarlighed; er af den opfattelse, at forhåndsbetingelsen i politikkerne skal styrkes, hvor det er nødvendigt og uden at bringe programmernes funktion i fare, for at sikre en effektiv forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med gennemførelsen af Unionens udgifter;
59. understreger, at det er vigtigt navnlig at fokusere på en mere effektiv anvendelse af midler og på demokratiske EU-budgetkontrolmekanismer; opfordrer alle EU's institutioner til at forbedre deres procedurer og praksisser, der tager sigte på at beskytte Unionens finansielle interesser, og til aktivt at bidrage til en resultatorienteret dechargeprocedure; mener i denne forbindelse, at dechargeproceduren er et uundværligt instrument for demokratisk ansvarlighed over for Unionens borgere, og minder om de vanskeligheder, der gentagne gange er opstået som følge af manglende samarbejde fra Rådets side; insisterer på, at Rådet skal være lige så ansvarligt og gennemsigtigt, som de øvrige institutioner er; understreger, at der ikke bør være nogen undtagelser herfra;
60. henleder opmærksomheden på problemet med korruption, som har betydelige finansielle konsekvenser og udgør en alvorlig trussel mod demokratiet, retsstaten og de offentlige investeringer; påpeger, at det er vigtigt at beskytte EU-skatteborgernes penge mod svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser;
61. gentager, at EU i betragtning af den nuværende status for integrationsprojektet bør udtømme alle muligheder for at sikre fuld gennemførelse af Lissabontraktaten; påpeger, at en efterfølgende revision af traktaterne bør baseres på, at der indkaldes til et konvent - hvis rummelighed skal sikres gennem sammensætningen af repræsentanter og tilvejebringelse af en platform for refleksion og engagement med interessenter og borgere - med henblik på at drøfte og drage konklusioner af de forskellige bidrag til refleksionsprocessen vedrørende Europas fremtid fra Unionens institutioner og andre organer, samt de forslag, der fremsættes af stats- og regeringschefer, nationale parlamenter og civilsamfundet samt høring af borgerne;
62. understreger, at overvejelsesprocessen om Europas fremtid allerede er begyndt med udgangspunkt i de forskellige holdninger til EU-reformer, som findes i Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Kommissionen; beklager, at der på trods af disse holdninger kun er overvejet marginale reformer; understreger, at det nye Europa-Parlament og den nye Kommission, når de er på plads, bør udnytte det arbejde, der er

¹ Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016, *Ledra Advertising Ltd m.fl. mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank*, ECLI:EU:C:2016:701.

gjort i den foregående valgperiode, og begynde at arbejde på de udarbejdede forslag;

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.